

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. R [REDACTED] B [REDACTED] sudcovi Okresného súdu B [REDACTED], na ústnom pojednávaní dňa 12. októbra 2005, takto

r o z h o d o l:

Určuje sa, že napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.4.2005, číslo 1067/2005-10 dané JUDr. R [REDACTED] B [REDACTED] sudcovi Okresného súdu B [REDACTED], nar. [REDACTED], bytom B [REDACTED]

j e n e p l a t n é.

O d ô v o d n e n i e:

Návrhom zo dňa 4. mája 2005 sa v zákonom stanovenej lehote JUDr. R [REDACTED] B [REDACTED] sudca Okresného súdu B [REDACTED] domáhal vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.4.2005 vydaného pod číslom číslo 1067/2005-10.

Písomné napomenutie bolo JUDr. R [REDACTED] B [REDACTED] uložené podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacích a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon

o sudcoch“) za nedostatky v práci menšieho významu, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde B [redacted] pod č.k. 1 T 329/03 postupoval v rozpore s ustanovením § 214 a § 215 Trestného poriadku tak, že po výsluchu obvinených v priebehu hlavného pojednávania v dňoch 23.6.2004 a 8.9.2004 sa neopýtal poškodeného, či sa chce k tomuto vyjadriť (§ 214 Trestného poriadku) a nedal možnosť poškodenému ani jeho splnomocnencovi klásť otázky obvineným (§ 215 ods. 1 Trestného poriadku).

Sudca svoj návrh odôvodnil najmä tým, že v trestnej veci Okresného súdu B [redacted] vedenej pod sp. zn. 1 T 329/03 otázku, či postupoval v súlade s ustanoveniami §§ 214 a 215 Trestného poriadku posudzoval v rámci riadnych opravných prostriedkov odvolací Krajský súd v B [redacted] v konaní 8 To 318/04. Odvolací súd mal túto otázku prejednať v prospech sudcu. Sudca ďalej dôvodil aj tým, že aj keby sa porušenia procesných predpisov skutočne dopustil, nezakladala by táto skutočnosť automaticky, že sa jedná o disciplinárne previnenie sudcu. Sudca nakoniec uviedol, že pokiaľ by každé zistenie pochybenia súdu nižšieho stupňa súdom vyššieho stupňa zakladalo disciplinárnu zodpovednosť, znamenalo by to nebezpečný precedens zasahujúci do rozhodovacej právomoci súdov. Vykonanie dokazovania ponechal na úvahu disciplinárneho súdu a navrhol určiť písomné napomenutie za neplatné.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky sa k návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia vyjadril v tom smere, že skutok, pre ktorý disciplinárne postihol sudcu vyplýva jednoznačne zo samotného obsahu trestného spisu Okresného súdu B [redacted] sp. zn. 1 T 329/03, najmä zo zápisníc z hlavného pojednávania. Porušenie citovaných ustanovení Trestného poriadku oprel o priame zistenia zo zápisníc z dní 23.6.2004 a 8.9.2004, keď obsah záverečnej reči splnomocnenca poškodeného obsahuje konštatovanie, že poškodený má právo vyjadriť sa v záverečnej reči k vykonaným dôkazom a tieto hodnotiť. Pritom zápisnice z hlavného pojednávania po výpovediach obžalovaných neobsahujú zhodný text týkajúci sa vyjadrenia splnomocnenca poškodeného, ako pri vykonávaní ďalších dôkazov. Poukazuje tiež na skutočnosť, že protokolácia obsiahnutá v zápisniciach po výsluchu obžalovaných nedáva vôbec možnosť zistiť, komu vlastne bolo umožnené klásť otázky obžalovaným. Minister spravodlivosti tiež poukázal na skutočnosť, že okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania proti napadnutému rozsudku vyjadril pochybnosť, či v konaní nedošlo k porušeniu ustanovenia § 215 Trestného poriadku.

Vykonanie dôkazov nenavrhol a návrh sudcu navrhol ako nedôvodný zamietnuť.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní dňa 12. októbra 2005, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením zástupcu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, prečítaním a oboznámením trestného spisu Okresného súdu B [redacted] sp. zn. 1 T 329/03 a dospel k záveru, že existujú akýmkoľvek ďalším dokazovaním neodstrániteľné pochybnosti, či sa sudca nedostatkov v práci menšieho významu mohol dopustiť spôsobom, ako je to uvedené v napadnutom písomnom napomenutí, a preto je písomné napomenutie neplatné.

Podľa § 30 ods. 2 písm. d) a e) Zákona o sudcoch v záujme záruky nezávislosti a nestrannosti výkonu sudcovskej funkcie je sudca povinný najmä vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov, a dbať svojim správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o sudcoch disciplinárnym previnením je

- a) zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu,
- b) správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 117 ods. 9) Zákona o sudcoch nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil, že vec Okresného súdu B [redacted] sp. zn. 1 T 329/03, v ktorej mali vzniknúť nedostatky v postupe zákonného sudcu JUDr. R [redacted] B [redacted] napadla na Okresný súd v B [redacted] dňa 5.12. 2003. Už dňa 16.12.2003 sudca rozhodol podľa § 314c ods. 1 písm. c) Trestného poriadku o vrátení veci na došetrenie prokurátorovi. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.6.2004 sudca postupne vypočul štyroch obžalovaných a následne aj poškodeného. Počas celého pojednávania bol v pojednávacej miestnosti prítomný splnomocnenec poškodeného Mgr. Š [redacted] JUDr. P [redacted] V [redacted], advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory. Počas výsluchu obžalovaných bol mimo pojednávacej miestnosti poškodený, ktorý to výslovne uviedol vo svojej písomnej námietke zaujatosti voči JUDr. B [redacted] zo dňa 13.12.2004. Zo zápisnice je ďalej zrejmé, že „na“ obžalovaných „Viac otázok nebolo“. Zo zápisnice nie je zrejmé komu bol daný priestor na polozenie otázok, ale je

nepochybné, že v pojednávacej miestnosti bol prítomný plne kvalifikovaný splnomocnenec poškodeného, ktorý na tomto pojednávaní vôbec nenamietal, že by mu bolo odopreté právo vyjadriť sa k výpovediam obžalovaných, resp. klásť im otázky. Práve naopak JUDr. V. [redacted] ako splnomocnenec poškodeného a sám poškodený podávajú dňa 29.6.2004 písomný návrh na doplnenie dokazovania, ktorému súd vyhovel, ale v tejto písomnosti sa nenachádzala žiadna zmienka o skutočnosti, že by malo dôjsť k ukráteniu poškodeného na jeho zákonných právach. Zo zápisnice z hlavného pojednávania jednoznačne vyplýva, že sudca oboznámil podstatný priebeh doterajšieho hlavného pojednávania z 23.6.2004 a následne oboznámil obsah spisu a potom jednoznačne a nespochybniteľne dal poškodenému právo vyjadriť sa k uvedeným oboznámeným písomnostiam, čo poškodený aj rozsiahle využil. Pritom aj z jeho vyjadrenia vôbec nevyplýva, že by sa sudca dopustil konania, ktoré by odôvodňovalo pochybnosť o zachovávaní jeho práv poškodeného. Takúto skutočnosť znova nenamietal ani jeho prítomný splnomocnenec advokát JUDr. V. [redacted]. V záverečnej reči znova ani splnomocnenec, ani sám poškodený nenamietali žiadne údajné procesné pochybenie sudcu.

Prvýkrát sa poukaz na údajné pochybenie sudcu objavuje až po vynesení oslobodzujúceho rozsudku v písomnom podaní JUDr. P. [redacted] V. [redacted] zo dňa 13.9.2004 adresovanom okresnému prokurátorovi B. [redacted] a v podnetoch poškodeného Mgr. M. [redacted] Š. [redacted] zo dňa 29.9.2004 ministromi spravodlivosti SR na disciplinárne konanie proti sudcovi JUDr. B. [redacted] a sťažnosti na konanie súdneho znalca MUDr. J. [redacted] K. [redacted]. Z uvedeného dokumentu je navyše zrejmé, že poškodený podával ministromi spravodlivosti podnet na disciplinárne stíhanie sudcu už podaním zo dňa 29.9.2004.

Z trestného spisu mal disciplinárny súd navyše za preukázané, že Krajský súd v B. [redacted] pri svojom rozhodovaní o odvolaní okresného prokurátora pre B. [redacted] vyhodnocoval postup sudcu aj v otázke zachovania práv poškodeného podľa §§ 214 a 215 Trestného poriadku, pričom ich porušenie nezistil.

Na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu sa účastníci pridržovali svojich písomných podaní a navrhovateľ priznal, že pochybil v tom smere, že nedôsledne protokoloval do zápisnice skutočný priebeh hlavného pojednávania, nakoľko splnomocnenec JUDr. V. [redacted] kládol obžalovaným otázky, avšak odpovede na všetky položené otázky tvoria súčasť súvislej protokolácie výpovedí obžalovaných.

V záverečných prednesoch navrhovateľ žiadal určiť neplatnosť napomenutia a minister spravodlivosti Slovenskej republiky žiadal ponechať napomenutie v platnosti.

